

Per què a Madrid?

written by Joan Fonollosa | 5 de març de 2018

Tinc un dubte que fa temps que em té d'allò més preocupat. Cada cop que hi penso ho trobo més difícil d'entendre, dono mil voltes al cap i acabo fet un embolic. O sigui que escric aquest article a veure si m'ajuda a aclarir les idees o, alternativament, algun lector m'ajuda a treure'n l'entrellat de tot plegat.

La pregunta que em té tan capficat és: per què els presoners/polítics/presoners catalans s'estan en presons properes a Madrid i no a Catalunya?

Dono per fet que hi deu haver raons jurídiques de pes per mantenir-los en presó encara que no hi hagi sentència, ni ferma ni no ferma. Jo no les entenc aquestes raons, però no sóc expert en dret i, com em deien els capellans del meu col·legi quan feia preguntes compromeses sobre la fe, "doctores tiene la Iglesia". La pregunta, doncs, no va per aquí, sinó que és molt més senzilla: si han d'estar en presó, per què a Estremera o a Soto del Real i no, per exemple a Can Brians o a La Roca? (del Vallès, és clar, no Alcatraz).

Per la qualitat de les instal·lacions no deu ser, perquè segon tinc entès les instal·lacions de les presons de Catalunya són modèliques, mentre que aquests dies hem pogut saber que a Estremera s'ha espatllat la calefacció, en ple febrer i amb el fred que fa aquests dies, i que a la *meseta* castellana deu ser especialment viu. Ja se sap, la maleïda llei de Murphy... per què no es podria espatllar la calefacció a l'agost?

Podria ser que si els tenen a prop de Madrid, on resideix l'Alt Tribunal que els jutja (ai, perdó, investiga!) els és més fàcil posar-s'hi en contacte si el senyor jutge hi vol parlar? Vejam... no, això tampoc no pot ser. En primer lloc perquè el contacte directe és més aviat escàs i sempre a

través dels advocats i procuradors. I si fos el cas, segur que el dèficit de l'Estat no es ressentiria pel cost d'un viatge d'un furgó de la Guàrdia Civil entre Barcelona i Madrid, encara que sigui d'anada i tornada, fins i tot comptant els peatges. També hi ha la possibilitat que sigui el jutge qui es desplaci a Barcelona: això tindria un cost zero per a l'Estat, perquè durant el trajecte Sa Senyoria podria treballar amb el seu portàtil (en té, oi?) i l'AVE viatjarà igual amb un seient de més, buit o ocupat. I en darrer extrem, sempre hi ha la possibilitat d'una videoconferència, que es veu que no serveix per investir un president, però sí per declarar davant d'un jutge (això ho sé segur, ho han dit per la televisió més d'una vegada en donar la notícia d'algun judici: "el testimoni tal ha declarat per videoconferència").

Ara que parlo d'advocats i procuradors. El fet que uns advocats de Barcelona hagin de fer les gestions a Madrid, per força han d'augmentar els seus costos, cosa que hauran de repercutir en els seus clients. Però fer-ho tot més car no pot ser la causa de cap manera, perquè ja se sap que els servidors públics estan per servir el públic, és a dir els ciutadans, investigats inclosos, i unes persones tan formades i tan curoses amb el seu deure de cap manera perjudicarien de manera voluntària uns ciutadans que, tot i empresonats, conserven tots els seus drets. Només és un detall que els deu haver passat per alt als responsables; potser alguna ànima caritativa els ho hauria de fer notar perquè ho esmenin de seguida, no trobeu?

I evidentment, no pot ser cap mena de càstig per als presos: no han estat condemnats i ja se sap que hom no és culpable de res mentre no es demostrï el contrari. I de fet, ni tan sols han estat acusats, només investigats. I uns experts juristes, tan equànimes, ponderats i neutrals com ho han de ser per força tan altes senyories no poden cometre un error tan elemental.

Menys encara pot ser per castigar els familiars dels presos,

que han de fer més de 1.200 quilòmetres per una visita d'uns pocs minuts. Aquestes persones no poden ser castigades per res, perquè ni han fet res, ni estan acusades, ni investigades per res. No, això tampoc no pot ser.

Així, doncs, per què deu ser? Per estalviar en els costos de mantenir-los en presó? No m'ho sembla. El cost per pres deu ser més o menys el mateix en un lloc o un altre, i si fossin en una presó catalana seria a càrrec de la Generalitat, no de l'Estat, de manera que probablement ho haurien de finançar via FLA i encara cobrarien interessos. O sigui que no és per fer negoci (ja m'ho semblava, aquesta mena de raonaments són més propis de catalans, ja se sap, els fenicis...)

De fet, encara hi guanyarien més si fossin aquí: la gent els escriuria cartes igualment, pagant el segell corresponent i és clar que per a Correus –una entitat estatal– el cost d'enviar una carta a Madrid és molt més gran que enviar-la dins de Catalunya mateixa. Potser una sola carta no s'ho valgui, però quan són milers... És clar que això ja és fer un triple salt mortal amb els raonaments econòmics, i per tant deu caure fora del seu abast mental.

Ai, calla, em sembla que ja ho sé! Segons diuen, una de les raons per mantenir-los empresonats és que existeix risc de fuga. Ja se sap, el moviment independentista català és violent de mena i compta amb un grapat de batallons paramilitars perfectament entrenats, capaços d'alliberar-los assaltant qualsevol presó, per fortificada que estigui; i els catalans ja en tenim d'experiència en això d'assaltar presons per alliberar presos: ho vam fer una vegada, el 1640. A més, la infraestructura logística d'aquestes unitats de xoc és molt més gran a Catalunya que a Madrid i per tant és molt més fàcil detectar-ne la presència allí que aquí. I Madrid cau molt més lluny de qualsevol frontera que no pas Barcelona. I per acabar-ho d'adobar, les presons de Catalunya les vigilen els Mossos, uns sospitosos habituals. És clar, ha de ser això: es tracta d'evitar que algun dia la República catalana celebri la

presa de La Roca d'una manera semblant a com la República francesa celebra cada any la presa de la Bastilla.

Sí, ha de ser això, segur.